

DAGNY JOENSEN
JONHARD HAMMER

Millum tær nógvu tónleika-sendingarnar í Útvarpinum, er ein, sum øll hava hoyrt onkuntíð, og nógv dáma serliga væl.

Tað er sendingin » Á Sanganna Veingjum » hjá Gunnvør Poulsen, sum nú í samfull trý ár - bæði summ- ar og vetur - hevur verið á skránni hvørt mikukvöld.

Hóast røddin er vælkend, so eru tað ivaleyst nógv, sum ikki kenna andlitið aft- anfyrir røddina.

Gunnvør Poulsen er 43 ára gomul, gift og eigur ein son. Dagliga arbeiði henn- ara er at starvast á Próvstovni í Undirvísing- og mentamálastýrinum.

Tað var rættiliga tilvildar- ligt, at hon fekk uppgávuna at skipa sendingina. Í fyrst- uni var tað bert fyri einu ferðina, og hóast hon ikki helt seg til, tá hon varð spurð, avgjörð hon kortini at royna.

Áðrenn hetta hevði verið ein sending við sama inni- haldi, sum kórleiðarar skift- ust um at leggja til rættis. Hon kallaðist »Chorus», sum merkir kór.

Tað var Ove Olsen, pro- gramleiðari í Útvarpinum, sum ringdi til mín. Hann helt, at tað hevði verið á- hugavert at vita, hvat kór- sangarar høvdu at bjóða í slíkari sending, sigur Gunn- vør Poulsen.

Hon hevði onkuntíð verið í útvarpsstovuni, til prá- saman við øðrum kórsanga- rum, og í sambandi við upptøkur av kórsangi, men visti als ikki, hvussu send- ingar annars vórðu gjørdar.

– Eg tosaði við Ova Olsen og spurdi, hvussu og hvat eg skuldi gera. Júst tá høvdu vit verið á kórferð í Riga í Letlandi, og Ove spurdi, um eg ikki kundi greiða frá tí.

– So fór eg til verka, og fyrsta sendingin gjørdist tí ein ferðafræðingur, sigur Gunnvør Poulsen.

Fløgu sum vóru við høvdu keypt fløgu í Riga, og hes- ar, saman við teimum eg sjálf hevði keypt, gjørdist grundarlagið undir fyrstu sendingini í 1995, sigur Gunnvør Poulsen.

Tað var kortini ikki sum at siga tað, at fáa fyrstu sendingina frá hondini, tí Gunnvør visti ikki, hvussu nógvan tekst hon skuldi skriva, og hvussu nógv tón- leikabrot skuldu til, fyri at fylla tann hálava tíman, sum sendingin varir.

Gloymdi heitið og eyðkennisslagið

– Bjarni Johansen, teknikari í Útvarpinum hjálpt mær. Heitið í sendingini varð avgjørt í síðstu løtu, og eg hevði heldur ikki hugsað um eyðkennisslag. Ove Olsen kom við hugskotinum at kalla sendingina » Á Sanganna Veingjum », og eg valdi »Gloria», er brot úr messu eftir Bartoles, ið varð fúddur í 1954. Mess- una hevur hann skrivað einaferð í 80 árunum, og er nútíðar tónleikur, meira trú- miskur enn tær gomlu messurnar.



Gunnvør Poulsen, sum leggur útvarpsending til rættis hvørja viku, hevur sungið í kóri síðani hon var 11 ára gomul, og er framvegis virkin í fleiri kórum. Dagliga starvast hon á Próvstovni í Undirvísing- og Mentamálastýrinum. Hon heldur sjálf, at hóast hon hevur nógv at gera, so hevur tað góða ávirkan á bæði stórvini, at tey eru so ymsk

Gunnvør Poulsen, skipar sendingina

»Á Sanganna Veingjum«:

– Tú byrjar ikki við kvøldsangi og endar við morgunsangi

Nógv kenna røddina, men andlitið aftanfyrir sendingina, sum nú í samfull trý ár hevur verið at hoyra hvørja viku bæði vetur og summer, er ikki so kend. Við væl valdum orðum og mildari rødd, sigur verturin frá ymsum í sambandi við tónleikaúrvalið, og tað hevur gjørt sendingina ógvuliga væl umtókt

– Er tað ikki krevjandi at gera slíka sending hvørja viku ár um ár?

– Tað er ið hvussu so er tíðarkrevjandi. Tú hugsar um tað hvønn dag, lurtar eftir øðrum sendingum, og hevur alla tíðina í tonku- num, hvat tú skalt bjóða næstu ferð, sigur Gunnvør Poulsen.

Hon tekur fram teir før- oysku sangirnir, sum tað tekur serliga drúgva tíð at finna, av tí at so lítið er komið úr á fløgu ella plát- um.

– Útvarpið hevur kortini frálíkt savn av eldri og nýggjari upptøkum, og har eru fólk, sum ganga mær til handa, og eru ógvuliga beinasom at heita á.

– Serliga nógv geri eg burtúr at finna raðfylg- una í tí, sum skal vera inni-

haldið í sendingini. Eitt nú byrji eg ikki við einum kvøldsangi og endi við ein- um morgunsangi, sigur Gunnvør.

Tað mesta av tekstinum skrivur Gunnvør út frá tí, sum er greitt frá á hylkinum, men hon spyr eisini vitandi fólk.

Tað hendir kortini, at okk- urt kemur skeivt fyr, og so gera lurtarar vart við tað.

– Eg segði einaferð skeiv- an tónaskrivara, men tá ringdi tann rætti og segði, at hann legði einki í tað, men at tað var hann sum hevði skrivað lagið.

– Tá visti tað seg, at skeivt navn var skrivað á bandið hjá Útvarpinum, men so fingi vit rættað tað, sigur Gunnvør brosand.

Hon fær nógv viðmerk- ingar frá lurtararum um

sendingina, og oftani eisini hugskot um, hvat skal takast fram í sendingini, eins og fólk koma til hennara við fløgum, sum tey halda eru áhugaverdar at taka við.

Bert einar triggjar- fyra fløgur eru útgivnar við før- oyskum kórsangi, men so er stóra bandasavnið í Útvarp- inum til at taka.

Gomul upptøka vakti áhuga og gleði

Hóast nógvur eru gamlar og als ikki á sama tekniska støði sum tónleikur í dag, so hevdu Gunnvør, at hes- ar upptøkur hava stórt viði, og eisini stóran áhuga mill- um lurtarar.

Fyri ólavsøku hevði Gunnvør eina sending, sum í innihaldi hóskandi var um gamlar ólavsøkusangir. Hon sendi m.a. eina gamla upp-

tøku av Havnar Manskóri. Henda er so gomul, at bert nøkur fá eru á lívi, sum sungu í hesum kórinum.

– Tað vóru tey gomlu og avvarandi teirra ógvuliga fegin um at hoyra, og tað var eg eisini, tí eg vil hava sendingina so breiða sum til ber. Bæði ung og gomul skulu fáa gleði av sending- ini, eisini fólk, sum annars siga, at tey ikki hava skil fyri kórsangi, sigur Gunn- vør Poulsen, sum eisini vil tosa um størsta áhuga sín - nevniliga - at syngja í kóri.

– Við sangi er tað sum við øllum øðrum: Tað broytist við tíðini, og onnur og nýggj krøv verða sett.

Hon hevur sungið í nógvum kórum frá barns- beini av. Tá hon var 11 ára gomul leitaði Ólavur Hátún eftir børnum at syngja í

Barnaútvarpskórinum, og hon slapp upp í part.

Síðani hevur kórsangur verið størsta ítriv hennara.

Síðani hevur hon sungið í Havnar Sangfelag, har mamman eisini var við. Kórið hevði tá einamest eld- ri sangarar, sum vildu tí hava ungfolk við.

– Tá var eg ov ung at fara í Útvarpskórið, men so varð kvinukór stovnað, tá eg var 15 ára gomul, og har slapp eg við, sigur Gunnvør.

Við í kórum við breið- um tónleikainnihaldi

17 ára gomul fór hon at syngja í Útvarpskórinum, og síðan hava nógv kór og serframslur fingið stuðul frá Gunnvør. Eitt nú »Cant- us Borealis», Havnarkórið, Eisini var Gunnvør limur í Suðuroyar Swingkvartett, fyri nøkrum árum síðan, og sum var ógvuliga vælum- tókt. Seinast hevur hon luttikið í »Carmina Marit- ima, sum er blandað kór hjá Paulia í Sandagerði stjórnar. Kórið hevur júst givið út fløgu.

– Vit hava seinast luttikið á Festival í Tivoli í Keyp- mannahavn, og har visti tað seg, at vit vóru væl á hædd við tað, sum donsk kór hava at bjóða, sigur Gunnvør Poulsen.

Viðvíkjandi áhugan fyri kórsangi, heldur Gunnvør attað er enn meira stuttligt at luttaka í dag, av tí nú verður meira undirvíst enn áður gjørt fyri at undirvsa sangarar.

– Munur er á kórum í Havn og á bygd. Her eru fleiri kór til at taka, og tí eru krøvini í summum kór- um strangari enn í øðrum, sigur Gunnvør.

Serliga áhugavert heldur hon tað vera, at útlendskir kórleiðarar seinastu árinu eru komnir hendavegin at stjórna. Teir læra kórsang- arar nógv, sum teir annars ikki hava møguleika at fáa kunnleika til.

Útlendskir kórleiðarar mennandi fyrri sangin

– Fremmandafólk eru eisini meira krevjandi, men úr- slitið hevur verið, at vit væl kunnu vera við uttanlands.

– Eitt nú var tað hugtak- andi at arbeiða saman við m.ø. Willy Gohl, og í Verdi Rekviem, sum Yacow Berg- mann stjórnaði, eins og Jo- hannes Rahe. Hesir hava allir gagnað kórsanginum í ríkiligt mál.

– Fyri at taka nakað fram um annað, so vil eg nevna Karl Clausen, kórleiðara, sum hevur serlig evnir at fáa okkum at syngja. Einaferð græt hann av gleði, so væl sangkórið ljóðaði, sigur Gunnvør Poulsen.

– Hvussu leingi ætlar tú tær at skipa fyrri sendingini » Á sanganna Veingjum »?

– Eingin hevur spurt meg, sigur Gunnvør brosand.

– Ber tað til frameftir at finna nýtt tilfar?

– Jú, tað kann saktans lata seg gera, tí eg syngi í kóri, og ferðist eisini, keypi fløgur o.s.f., eins og fólk geva mær hugskot, so tað stendur ikki á at finna tilfar, sigur Gunnvør Poulsen.